

Uvod

- Poudarek na računalniškem vidu, na koncu še nekaj robotike
- reševanje nalog, ki obravnavajo teorijo s predavanj
  - delno skupaj
  - nekaj tudi samostojno
- domače naloge: sprotno preverjanje znanja (+/-)
- seminarska naloga:
  - znano do sredine novembra
  - strojni vid
- na vajah bomo uporabljali odprtokodni programski paket [Octave](#)

Uvod v Octave

- Skriptni jezik z interaktivnim terminalom
- Primarni namen numerično računanje
- Poudarek na uporabi matrik (več dimenzij)
- Podobnost z Matlab-om
- Komentarji predznačeni s simbolom %
- Če ni eksplicitno podano, se rezultat posamezne operacije shrani v spremenljivko `ans`

Spremenljivke, vektorji, matrike

- Spremenljivki `a` dodelimo vrednost z ukazom `a = <vrednost>`
- Na voljo imamo (navedeni samo najbolj pomembni) primitivne tipe `logical`, `int`, `double`, `string` ter matrike tipov `int` in `double`
- Vektor je matrika dimenzij $1 \times N$
- Operatorji nad numeričnimi tipi (tudi matrikami): `+`, `-`, `*`, `/`, `^`
  - `A + B` ter `A - B` sešteje/odšteje dve matriki istih dimenzij
  - `A * B` množenje matrik $M \times N$ in $N \times K$, rezultat matrika $M \times K$
  - `A / B` reši sistem enačb $Ax = B$
  - `A .* B` ter `A ./ B` zmnoži/deli matriki istih dimenzij po elementih
  - `A ^ b` potenca, `A .^ b` potenca po elementih
  - `A'` transponiranje matrike
- Logični operatorji: `<`, `>`, `<=`, `>=`, `==`, `<>`, `&`, `|`, `~`
  - Delujejo tudi nad matrikami
- Definicija matrik
  - `A = [ 1, 2, 3, 4 ]` - vektor 1×4
  - `A = [ 1, 2; 3, 4 ]` - matrika 2×2
  - `A = zeros(2, 2)` - matrika 2×2 - vsi elementi 0
  - `A = ones(2, 2)` - matrika 2×2 - vsi elementi 1
  - `A = rand(2, 2)` - matrika 2×2 - naključne vrednosti med 0 in 1
- Dostop do elementov
  - `A(1, 5)` - element v prvi vrstici, petem stolpcu
  - Drugače kot v večini programskih jezikov! Prvi indeks določa vrstico, drugi stolpec. Indeksi se začnejo z 1.

- `A(1:3, 3:6)` - podmatrika med prvo in tretjo vrstico ter tretjim in šestim stolpcem.
- `A(3:end, :)` - podmatrika med tretjo in zadnjo vrstico ter vsemi stolpci
- `A(end:-1:1, :)` - vrne matriko z obrnjenim vrstnim redom vrstic
- `A(1:2:10, :)` - vrne matriko z vsako drugo vrstico
- `A([1 4 3 2], :)` - vrne matriko z podanim vrstnim redom vrstic
- `A(logical([1 0 0 1]), :)` - vrnem samo vrstice, za katere je ustrezeni element podane maske enak 1

Izpis vrednosti

- Če ukaza ne zaključimo s podpičjem, se bo rezultat operacije izpisal na zaslon.
  - `a = 1` bo izpisal `a = 1`
- Poljuben niz lahko izpišemo tudi z ukazom `disp`
  - `disp(1)` izpiše 1
  - `disp("foo")` izpiše foo
  - `disp(A)` izpiše vsebino spremenljivke A
- Uporabimo lahko tudi funkcijo `printf`, ki se obnaša tako, kot to poznamo iz C-ja
  - `printf("Vrednost spremenljivke a je %d\n", a)` izpiše vrednost spremenljivke a

Nadzor toka programa

- Octave pozna dve vrsti zank (`for`, `while`) ter `if` in `switch` stavka.
- For zanka

```
for n = <zaporedje>  
    <koda>  
end
```

- Kot zaporedje lahko uporabimo notacijo za zaporedja (`<začetek>:<korak>:<konec>`) ali vektor elementov

- While znaka

```
while <logični pogoj>  
    <koda>  
end
```

- If stavek

```
if <pogoj>  
    <koda>  
end
```

Lahko dodamo tudi `else` blok:

```
if <pogoj>  
    <koda>  
else  
    <koda>  
end
```

- Switch stavek

```
switch <izraz>
    case <možnost1>
        <koda>
    case <možnost2>
        <koda>
    otherwise
        <koda>
end
```

- Za razliko od C-jevskega switch stavka, tu ni potreben ekspliciten izhod iz bloka z ukazom break ali continue (vendar ukaza obstajata za uporabo v zankah).

Funkcije in datoteke

- Najpogostejše bolj komplicirane programe organiziramo v funkcije, le-te pa pišemo v datoteke, ki se končajo s končnico .m
- Definicija funkcije:

```
function [<izhodni parametri>] = <ime funkcije> (<vhodni parametri>)
    <koda>
end
```

- Globalne spremenljivke definiramo z uporabo izraza **global** <ime>
- Funkcije lahko vračajo več rezultatov. V tem primeru moramo ob klicu pripraviti dovolj spremenljivk, za sprejem le-teh.

Procesiranje slik

- Matlab slike obravnava kot matrike. Pri tem še enkrat povejmo, da je indeksiranje matrik za prvi dve dimenziji drugačno, kot pri večini drugih programskih jezikov. Slika ima tako dimenzije <višina>x<širina>x<število kanalov>.
- Za branje/pisanje slik sta na voljo funkciji **imread** in **imwrite**.
  - **[IMG, MAP, ALPHA] = imread (FILENAME)**
  - **imwrite (IMG, [MAP], FILENAME, FMT, P1, V1, ...)**
- Za prikaz matrike kot slike uporabimo ukaze **image**, **imagesc**, **imshow**.
  - **image** prikaže sliko, pri čemer vrednosti niso prilagojene prikaznemu razponu
  - **imagesc** prikaže sliko, pri čemer vrednosti prilagodi prikaznemu razponu
  - **imshow** prikaže sliko brez koordinatnih osi
  - Pri prikazu neprilagojenih podatkov moramo biti pozorni tudi na tip podatkov. Matrike tipa **double** so prikazane v rangu 0 do 1, matrike tipa **uint8** pa med 0 in 255.
- Črno bele slike so prikazane z uporabo barvnega indeksiranja. Z ukazom **colormap** lahko nastavimo poljubno preslikavo.
  - Nekaj privzetih barvnih shem je **gray**, **jet** in **bone**
  - Funkciji lahko podamo tudi svojo shemo kot matriko velikosti **Nx3**.
- Velikost slike dobimo s splošnim ukazom **size**
  - **[x y c] = size(A)** - dobimo rezultat po komponentah
  - **s = size(A)** - dobimo rezultat kot vektor

Dodatna pomoč

- Za pomoč v samem programu uporabi ukaz **help** <pojmem>, recimo:
  - **help image** prikaže pomoč o funkciji **image**

- `help` + prikaže pomoč o operatorju +
- [Uvod v Octave](#)

Vaje

- Branje slike
- Prag nad matriko

```
A = rand(100, 100)
A(A > 0.5) = 1
A(A > 0.9 | A < 0.1) = 0
```

- Primerjava hitrosti (zanke vs. matrične operacije)
  - `tic`, `toc`
  - seštevanje matrik